

Lag

om ändring av 52 och 56 § i lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 52 § 3 mom. och 56 § 3 mom., sådana de lyder, 52 § 3 mom. i lag 1320/2016 och 56 § 3 mom. i lag 514/2015, som följer:

52 §

En arvsskatt, en skatteförhöjning och en dröjsmålspåföljd som är obetald får innan tio år har förflutit från den första förfallodagen för skatten inte drivas in genom utsökning och utifrån dem får en ansökan inte göras om att den skattskyldige ska försättas i konkurs och inte heller uppgifter om dem antecknas i skatteskuldsregistret enligt lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999). Arvsskatten preskriberas med avvikelse från vad som bestäms i 20 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) 12 år efter ingången av året efter det år då skatten har påförts.

56 §

En gåvoskatt som uppbärs under flera än fem år preskriberas med avvikelse från vad som bestäms i 20 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tio år efter ingången av året efter det år då skatten har påförts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024. Om skattskyldigheten inträdde innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Lagen tillämpas dock även när skattskyldigheten inträdde innan lagen trädde i kraft och den första förfallodagen för skatten infaller den 1 januari 2024 eller därefter.

Helsingfors den 21 december 2023

Republikens President

Sauli Niinistö

RP 34/2023 rd
FiUB 8/2023 rd
RSv 46/2023 rd

Finansminister Riikka Purra